

Dagmeditatie 24 maart 2020

Bijbellezing: Exodus 7: 26 – 8: 11

De Heer zei tegen Mozes: 'Ga naar de farao en zeg tegen hem: "Dit zegt de Heer: Laat mijn volk gaan om mij te vereren. Weigert u dat, dan straf Ik uw hele rijk met een kikkerplaag. De Nijl zal wemelen van de kikkers; ze zullen uit het water komen en uw paleis binnendringen, tot in uw slaapkamer en uw bed toe, en ze komen in de huizen van uw hovelingen en van uw hele volk, zelfs in uw ovens en baktroggen. Ze zullen ook op u en op uw volk en uw hovelingen springen."'

Toen zei de Heer tegen Mozes: 'Zeg tegen Aäron dat hij zijn staf geheven houdt boven de rivieren, kanalen en moerassen om overal in Egypte kikkers tevoorschijn te laten komen.'

Toen Aäron zijn arm boven het water hield, kwamen er kikkers uit; heel Egypte werd eronder bedolven. Maar de magiërs bereikten met hun toverformules hetzelfde: ook zij lieten overal in het land kikkers tevoorschijn komen.

Toen ontbood de farao Mozes en Aäron. 'Bid tot de Heer dat Hij mij en mijn volk van die kikkers verlost,' zei hij, 'dan zal ik het volk laten gaan om de Heer offers te brengen.' Mozes antwoordde: 'Het is aan u te bepalen wanneer ik de Heer moet vragen om u, uw hovelingen en uw volk van de kikkers te bevrijden en ze uit de huizen te laten verdwijnen, zodat er alleen in de Nijl nog kikkers overblijven.' 'Morgen,' zei de farao. 'Zoals u wilt,' antwoordde Mozes. 'Dan zult u beseffen dat er niemand is als de Heer, onze God, want de kikkers zullen uit uw paleis en uit de huizen van uw hovelingen en uw volk verdwijnen, en er zullen alleen in de Nijl nog kikkers overblijven.' Hierop verlieten Mozes en Aäron het paleis. Mozes riep de Heer aan en smeekte Hem de farao van de kikkerplaag te verlossen. En de Heer deed wat Mozes vroeg: overal in de huizen, op de binnenplaatsen en op de akkers gingen de kikkers dood. Ze werden bijeengeraapt en op hopen gegooid, het hele land stonk ervan. Toen de farao merkte dat het onheil geweken was, weigerde hij weer hardnekkig naar Mozes en Aäron te luisteren, zoals de Heer gezegd had.

Overweging

Opnieuw is de Nijl een bron van ellende in plaats van een bron van leven.

Kikkers! Eén kikker is nog leuk, en ook een paar kikkers, als je ze hoort kwaken naar elkaar. Aan de oever van een rivier, in een meertje.

Maar véél kikkers, te veel kikkers, overal, in de huizen, in je voorraadkasten, in je bed zelfs, dat is een plaag. Het verhaal is om te griezelen, en zo is het ook bedoeld. Er zit humor in, verpakt tussen de bittere ernst. Het volk Israël mag achteraf, lang na de bevrijding, lachen, gniffelen om die eigenwijze farao en zijn gedweeë volgelingen en zijn hooghartige volk. Laat ze maar griezelen om die kikkers...!

Het is de Heer die de plaag zendt. Maar de Egyptische magiërs kunnen hetzelfde: kikkers tevoorschijn laten komen. Dus dat is niet uniek aan de Heer onze God.

Wat wel uniek is, is dat Hij alleen in staat is om de kikkers ook weer te laten verdwijnen. En dat heeft zelfs de farao in de gaten. Hij laat niet zijn hovelingen komen, maar Mozes en Aäron. 'Bid tot de Heer dat Hij mij en mijn volk van die kikkers verlost', zegt hij. Hij noemt God dus zelfs bij zijn naam: de Heer. Ik ben die Ik ben. En Mozes zal bidden – zeg maar wanneer. En de Heer verhoort – als op bestelling. De kikkers sterven. De naweën zijn: opruimen die kikkers, alles stinkt! De gevolgen van een plaag zijn nog lang te voelen.

Een verband zoeken met corona vandaag de dag is verleidelijk, maar ook gevaarlijk. Feit is wel dat niemand het virus tegenhouden kan. Er valt weinig meer te lachen, de ernst gaat overheersen. Is ook onze enige weg te bidden tot de Heer? Op bestelling zal het niet gaan. Het komt op vertrouwen aan.

